

ה"ת 16301/01/16 - משטרת ישראל נגד איגור טיף, עמאר חגאזי, עז אלדין חגאזי, יוסף דוידוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 16301-01-16 קצין רישוי מרחב דן - רמת גן נ' טיף ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
מבקשת משטרת ישראל
נגד
משיבים
1. איגור טיף
2. עמאר חגאזי 3. עז אלדין חגאזי 4. יוסף דוידוב

החלטה

1. בפני בקשה של המבקשת ליתן החלטה להחזרת רכב מסוג "איסוזו איפון" מ.ר. 50-550-10 (להלן: "**הרכב**") לידי משיב 1 אשר התלונן על גניבת הרכב, או לידי משיב 2 אשר טוען לבעלות על רכב שנתפס ביום 16.8.15 על-ידי המבקשת מסוג איסוזו איפון מ.ר. 4331318 (להלן: "**התפוס**").
 2. בדיון שהתקיים בפני ביום 24.1.16 במעמד המבקשת והמשיבים 1 ו-2, הוסף לבקשת ב"כ משיב 2, מר עז אלעדין חגאזי כמשיב (להלן: "**משיב 3**"). לאחר שהובהר בדיון, כי הבעלים הרשום של הרכב הוא מר יוסף דוידוב, דחיתי את הדיון ליום 28.1.16, במועד זה צורף מר יוסף דוידוב כמשיב (להלן: "**משיב 4**") אשר הודיע בדיון, כי הוא מסכים כי הרכב יוחזר למשיב 1.
 3. מעיון בתיק החקירה אשר נגנז ע"י המבקשת, עולה כי ביום 16.8.15 הודיע משיב 1 למשטרה, כי בעת שנסע בכביש גהה ראה את הרכב עומד הצד בכביש, כשהרכב נושא לוחית זיהוי שמספרה 4331318. מדובר ברכב אשר לגביו התלונן במשטרה בחודש אפריל 2015 כי נגנב, תוך שציין עוד בתלונה על גניבת הרכב, כי הוא זה שהשתמש ברכב ומחזיק אותו ושהרכב רשום על שם משיב 4, שהינו חברו. מדוחות השוטרים שהגיעו ביום 16.8.15 למקום בו עמד התפוס בצד בכביש גהה, לאחר קבלת הודעת משיב 1, עולה כי הם הבחינו בכביש גהה בתפוס עומד בצד הכביש, שבסמוך אליו עומדים משיב 3 ואחר. משיב 1 טען בפני השוטרים כי התפוס הוא הרכב שבהחזקתו אשר נגנב ולגביו הגיש תלונה במשטרה, תוך שהצביע על פריטים ייחודיים בתפוס ועל שינויים שנעשו בתפוס דוגמת החלפת גיר מאוטומטי לידני. עוד עולה מדוחות השוטרים, כי משיב 3 והאחר טענו כי בעליו של התפוס הוא משיב 2. כן עולה מדוחות השוטרים, כי הגיע למקום בו עמד התפוס, משיב 2 שטען כי קנה את התפוס ב- 20,000 ₪.
- בנוסף, מצויה בתיק החקירה, חוות דעת מומחה של רס"ב מיכלביץ שבדק את התפוס. בחוות הדעת כתב רס"ב

מיכלביץ כי לדעתו מספר השלדה של התפוס מקורי, ושמחשיפה של הטבעת השלדה החלקי עולה, כי היא שייכת לרכב מספר רישוי 5055010 ומרקם המכונית שייכת אף היא לרכב הנ"ל. קורות המכונית והמנוע שייכים לרכב מסוג איסוזו מדגם איפון, מספר רישוי 4331318 אשר תוקף הרישוי שלה פג ב-24.5.15. עוד כתב בחוות הדעת, כי לא מצא רישום על גניבת רכב. משיב 2 בהודעותיו, טען כי הוא בעליו החוקי של התפוס ושיש לו מסמכים שעשה העברת בעלות וכן, שהעביר את התפוס מבחן רישוי וימציא את המסמכים למשטרה. מעיון בתיק החקירה לא מצאתי כי הומצאו מסמכים כלשהם, המצביעים על בעלות של משיב 2 על רכב מסוג איסוזו מדגם איפון מספר רישוי 4331318 וכן, שהרכב הנ"ל עבר מבחן רישוי (טסט) לאחר 24.5.15.

4. ביום 28.1.16, לבקשת ב"כ המשיבים 2 ו-3, אפשרתי לב"כ משיבים 2 ו-3 להמציא מסמכים על

בעלות בתפוס עד ליום 9.2.16, אולם מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי עד היום לא הוגשו כל מסמכים. כן הורתי למבקשת להמציא אישור ממשרד הרישוי, האם התפוס כשיר לנהיגה או שיש להורידו מהכביש. ממזכר של פקד דרו מימון מיום 9.2.16 עולה, כי מבדיקה שערך מול מומחי תנועה של המשטרה באגף התנועה של מחוז ת"א עולה כלשונו: "חובה על המשטרה להוריד את התפוס מהכביש עד שהתפוס יוחזר למצבו הראשוני ויעבור בדיקת רישוי (טסט)". עוד כתב במזכר, כי המלצת המבקשת הינה להחזיר את התפוס למשיב 1, בכפוף לכך שייקח את התפוס עם גרר למוסך לטיפול ויצג מסמכי רישוי חדשים למבקשת בטרם התפוס יוחזר לכביש.

5. דין והכרעה :

סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**") קובע: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה או עומדים לעבור עבירה או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או כאמצעי לביצועה".

6. לאחר שעיינתי בתיק החקירה אני קובעת, כי התפוס נתפס כדין ע"י המשטרה, שכן היה יסוד סביר לשוטרים שתפסו את התפוס להניח, כי בתפוס נעברה עבירה או עומדים לעבור עבירה או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה.

7. בפסיקה נקבע, כי ככל שקיימת מחלוקת מי הבעלים של התפוס (משיב 2 או משיב 4) הרי שהמחלוקת צריכה להיות מוכרעת בהליך האזרחי. עם זאת, ההכרעה בבקשה לפי סעיף 34 לפקודה, יש בה כדי ליתן יתרונות דיונים וראייתיים, לצד זה או לצד האחר, בשאלת הנטלים.

עוד נקבע בפסיקה מנגנון הדיון בבקשה לפי סעיף 34 לפקודה, כאשר בית המשפט בודק אם מי שמבקש את מסירת התפוס לידי עומד בתנאי תקנת השוק.

תקנת השוק נועדה לאזן בין שני עקרונות יסוד: האחד- הצורך להגן על רכושו של אדם, והאחר- הצורך להבטיח את חופש המסחר בדרך הרגילה וללא עיכובים.

כאמור, לצורך הכרעה בדבר מסירת התפוס די בראיה לכאורה כי הטוען לזכות זכאי להחזקתו. מדובר אפוא בנטל הוכחה במידה של הוכחה לכאורה, כאשר מדובר בהחלטה הנושאת אופי זמני, נוכח האפשרות העומדת בפני הטוענים לתפוס, לפתוח בהליך אזרחי רגיל לשם החזרת התפוס.

8. מבלי לקבוע מסמרות הגעתי לכלל מסקנה, כי ככל שהדברים אמורים לשלב זה, יש להעביר את החזקה בתפוס לידי משיב 4 בתנאים שיפורטו להלן:

א. אני אוסרת על משיב 4 לעשות דיספוזיציה בתפוס במשך 90 יום מהיום, אלא אם תינתן החלטה

אחרת.

ב. מובהר כי החזרת התפוס אין משמעותה מתן הכשר לכך שניתן לנהוג בו ככל שיש מניעה חוקית אחרת לכך ולפיכך, על משיב 4 לקחת את התפוס למוסך ובטרם יחזור התפוס לכביש עליו להציג מסמכי רישוי מתאימים ומעודכנים למבקשת...

לאור הסכמת משיב 4, ניתן להחזיר את התפוס לידי משיב 1, בכפוף לחתימה של משיב 4 על התחייבות בסך ₪ 6,000 למלא אחר התנאים בהחלטה. ב

9. אני מעכבת את ביצוע ההחלטה לתקופה של 45 יום כאשר במהלך תקופה זו, כל הטוען לזכות

10. התפוס יהיה רשאי לפתוח בהליך אזרחי מתאים לצורך מיצוי זכויותיו.

זכות ערר כחוק.

512 מז המזכירות תשלח החלטה למבקשת, לב"כ משיבים 2 ו-3 ולמשיבים 1 ו-4.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.